

+

BOLETIN ECLESIASTICO

DEL

OBISPADO DE PLASENCIA.

Esta publicacion oficial tiene por objeto el facilitar el gobierno de la Diócesis. Saldrá dos veces al mes, en los dias que disponga el Prelado. Se harán las suscripciones en la Secretaria de Cámara á DIEZ REALES cada semestre adelantados, y tambien las reclamaciones de los números que no lleguen á su destino.

BULLA CANONIZATIONIS

SANCTI MICHAELIS Á SANCTIS

ORDINIS SMÆ. TRINITATIS RIGIDIORIS OBSERVANTIÆ
PRO CAPTIVIS RECUPERANDIS.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. In Dei proximique amore totius Præmium.
legis compendium esse statuendum, tum veteris tum novi testamenti monumenta aper-
tissime docent. Deus enim toto corde, tota
anima, tota mente totisque viribus, proximusque noster, ut nosmetipsi, diligendus

est. Quod mandatum, cum Christus homo factus nova præcepta mundo exhibuisset, non modo non abrogavit, sed confirmavit, suoque exemplo roboravit. Pertransiit enim Palestinæ regiones sanando, erudiendo, benefaciendo, et in ligno hostia propitiationis effectus, Patri suo peccatores reconciliavit, caelique regna jamdiu clausa hominibus patefecit. Ex quibus liquet, Augustino teste, dilectionem virtutum omnium esse substantiam, naturalemque magistram. Hisce igitur præceptis, exemplisque admonita catholica Ecclesia caritatem sibi propriam continuo habuit, eamque Christi fidelibus commendare non desiit. Ex quo deinde factum est, ut plurimi Christum præceptorem imitati, perfecti in Deum ac proximum amoris exempla quam maxima reliquerint. Horum in numero recensendus est Michael, qui appellari voluit à Sanctis, sacerdos professus ordinis severioris observantiæ augustissimæ Trinitatis à captivis recuperandis, quem sacratissima Pentecostes die sanctorum albo libenti animo adscripsimus.

§. 2. Vichii in Hispania citeriore anno à partu Virginis quingentesimo nonagesimo primo supra millesimum die sacra inclyto cœlestis militiæ duci ortus est Michael. Parentes habuit Henricum Argemirium et Margaritam Monserradam morum pietate ac genere insignes, neque uti olim divitiis affluentes. Octo genuerunt filios, quorum septimus Michael, lustralibus un-

Ortus B.
Michaelis e-
jusque pueri-
lia pientissi-
me traducta.

dis ablutus pridie Kal. Octobris, integro vitæ suo curriculo mira virtutum omnium copia effulsit. A teneris unguiculis divino numine afflatus Deo se mancipavit ac puerorum more totus in ejus arulis ornandis è sublimiori interdum loco ceteros ad pietatis Virginisque amorem infans hortabatur. Septennis Deiparæ humanæ labis nesciæ virginitatem suam vovit tantoque in eam amore exarsit, ut de nuptiis nec per jocum quidem à parente loqui passus sit. Quo magis solitariae vitæ asperitate virginitatis liliū illibatum servaret, ascetarum exempla sequutus, Monsenium in montem se contulit, antrumque petiit austeritatum sancti Sigismundi Burgundiæ regis consciū, quem una cum seraphico Patre imilandum sibi proposuerat. Re cognita genitor, sollicitus, qui illum diu multumque quæsiverat, adolescentem provolutum in genua objurgat qui lacrymarum vim effundens veniam implorat, patrique aperit, se eo devenisse ut ibi pœnitentem vitam liberius ageret, Christianique cruciatus alius repeteret. Parenti morem gerit, et quam in deserto pietatis vitæque rationem iniverat, obediens domum reversus mire auxil. Acerrimum corpori suo bellum indicere, asseres pro stragulo, saxa pro pulvinari habere, flagellis, ciliiciis, jejuniisque excruciarī super ipsas spinas nudus volutari, nullo vulnere magna omnium admiratione.

§. 3. Prima literarum rudimenta, quibus pari diligentia operam dederat, repentina parentum mors abruptit. Tutoris sui desiderio familiæ utilitati prospicere cupientis parere jussus, mercatoris officinam ingressus, heri sui negotiis curandis deditus, neque susceptam vitæ consuetudinem reliquit, neque votum solitudinis amplectendæ.

§. 4. Anuo ætatis duodecimo nondum expleto, propinquis amicis patriæque vale dicens novus Abraham, cognatione et domo sua egrediens, longo itinere Barcinonam petiit, ibique augustissimæ Trinitatis familiæ, quam pientissimi Viri Joannes de Matha et Felix De-Valois cœlitus moniti magna proximi sui ac perfectionis utilitate constituerant, adscribi petiit. Tyrocinio expleto ad cœnobium sancti Lamberti prope Cæsaraugustam se conferre jussus studiis conficiendis, sacris perpetuisque votis celebrandis, dum hic moraretur accepit, Beatum Joannem Baptistam à Conceptione primævam ordinis sui regulam instaurasse. Severioris vitæ, austereæque pœnitentiæ amore magis magisque flagrans, præsidum venia ejus vestigia sequutus est; Pampelonæ summa animi voluptate solemnia vota pronunciavit.

§. 5. Cum in academia Beazensi primum tum in Salmaticensi moderatorum jussu philosophiæ ac theologiæ studiis operam daret, sacerdos ex obedientia renunciatus, mirabile dictu est quanto majori in Deum proximumque amore affectus sit. Neque

Mercaturæ addictus magis magisque virtutibus emicat.

In Smmæ. Trinitatis pro captivis recuperandis ordinem adlectus.

Severioris disciplinæ cupidus amplectitur instituti reformationem à B. Joanne Baptista ab Immaculata Conceptione susceptam.

Mirifico orationis dono præfulgens in extases continuo rapitur, mysticam cordis commutationem à Christo accipit, sibi que locus in cœlo designatus ostendit.

clarum illud inter cetera silentio prætereundum est prodigium, Christum nempe suis ipsis manibus peramantis famuli corde mystice erepto suum, ut ille jamdiu postulaverat, in ejus loco collocasse. Ex quo puriori charitatis flamma ardere cœpit, divinis affluere deliciis, in continuas exthases, cum sacris præsertim operaretur, è vestigio rapi, singularis splendidæque sedis sibi à Deo in cœlesti domicilio constitutæ adspectu mirum in modum recreari. Prophetiæ spiritu afflatus plurima et loco et tempore remotissima aperuit. Proximi sui commodis prospiciens, non modo corporibus sed animis quoque precibus, privatis consiliis, publicis concionibus, assiduaque sacramenti pœnitentiæ administratione omnibus auxilio erat. Ægros saluti, exanimes vitæ reddiit, locustas è messibus, immundos spiritus corpora mentesque hominum excruciantes depulit. Tanta vitæ austeritate et castitate fuit, ut neque ullam impuram cogitationem, toto vitæ suo curriculo habuerit, neque rigidissimam vivendi rationem à puerulo susceptam reliquerit. Cum non solum vulgus, sed viri etiam summique principes ejus sanctimoniam admirarentur, nova animi demissione dæmoniis ipsis se deteriorem continue dictitabat, eaque obedientia ut villissimo cuique hominum, veluti Deo, libentissime pareret. Cum vitam angelicam magis quam humanam degeret, neque ardentes caritatis flammæ continere amplius

Singulari charitatis amore flagrans omnia omnibus factus est.

Miraculorum et prophetiæ dono illustris.

Austeritate vitæque integritate eminet.

posset, amoris potius quam morbi vi, eo quo prædixerat momento ad cælestia, quæ tamdiu optaverat præmia, liber volavit IV Idus april. An MDCXXV, ætatis suæ tertio supra tricesimum. Sæpe calumniis petitus, et in vincula coniectus pro Christo pati lætatus. Pluries cœnobio præfuit, omnium sibi benevolentiam comparavit. In extremo morbo tolerando, singularis patientiæ, animique humilitatis exempla dedit; atque illud mirabile quod sæpe à valetudinarii præfecto aliisque interrogatus, an aliquo indigeret, amore Dei continue respondit, hoc unum toto animo discupere.

§. 6. Quamquam vita cessisset prima post mediam noctem hora: neque mortis interea perlatus esset nuncius, summo mane rumor totam urbem pervasit, et tintinnabuli sonitus ejus mortem enunciantis satis longe auditus est, quod neque postea, neque antea unquam evenerat. In proximo cœnobii templo justa illa persoluta frequentis populi concursu sunt; neque illius animam quisquam precibus apud Deum juvandam esse censebat, sed auxilio potius ac intercessionem illius se ipsum commendandum,

§. 7. Haud multo post Vallis Oleti antistes ordinaria auctoritate processus condere cœpit, hisque à sacra congregatione ritibus tuendis approbatis, ab Urbano VIII prædecessore nostro idibus februar. anno MDCXXIX causa indroducta est, litteræque

In pace Christi quiescit.

Virtutes præcipue quibus extremo morbo laborans præfulget.

Sanctitatis opinionem ipsæ exequiæ testantur.

Acta pro ejus beatificatione.

commissoriales latae sunt, ut in civitatibus Vallisoletana, Beagensi, Vicensi, et Matriensi, in quibus venerabilis Dei Servus commoratus fuerat, apostolica auctoritate acta conficerentur. Cum omnia celeriter agerentur, et Romam misa fuissent, prodierunt decreta ejusdem Urbani VIII, quibus decernebatur, ne in causis Servorum Dei procederetur, nisi quinquaginta elapsis annis ab ipsorum interitu.

Decretum Urbani VIII de beatificatione et canonizatione Sanctorum.

§. 8. Post quinquaginta et amplius annos, eo nempe reparatae salutis MDCXXX, causa à sacra rituum congregatione reassumpta est, et juris ordine servato feliciter peracta. Diligentissime perlectis perpensisque singulis venerabilis Servi Dei scriptis, eo de animi tranquillitate excepto, quod inveniri nullatenus potuit, maturoque judicio virtutibus in gradu heroico animadversis, IV Idus aprilis anno MDCCXLII Benedictus XIV prædecessor noster de virtutibus theologalibus et cardinalibus, iisque adnexis in gradu heroico constare decrevit.

Reassumuntur acta.

Virtutes in gradu heroico probantur

§. 9. Haud brevi tempore elapso, III Kal. octobris anno MDCCLXXVIII, Pius VI item prædecessor noster edixit *constare in tertio genere de primo miraculo instantaneæ, integræque sanationis Mariæ Egidii Gil à tumore canceroso in mamilla, ac de secundo repentinae per actæque curationis Alphonsi Ottero Grassal ab humeri fractura*, tutoque declaravit idem Pontifex Pius VI idibus decemb. ejusdem anni pro-

Miracula pro ejus beatificatione peracta in Basilica Vaticana.

cedi posse ad venerabilis Servi Dei beatificationem, ab eodem peractam in vaticana basilica VI nonas maji anno MDCCLXXIX.

§. 10. Cum aulem beatus Michael novis claruisset prodigiis, dignusque majori honore censeretur, duo à sacra rituum congregatione inter cetera, quæ afferebantur ad trutinam delecta sunt prodigia. Evenit primum sub initium mensis maj. anni MDCCLXXX cum Granatæ in ecclesia fratrum discalceatorum ordinis augustissimæ Trinitatis solemnia agerentur ob cœlitum honores beato Michaeli redditos. Francisca Navarrete-y-Sanz Hyacinti Miras-y-Colafaz chyromedici uxor quartum et sexagesimum ætatis suæ annum agens canceroso tumore exulcerato in inferiori linguæ parte decem ab hinc annis ita laborabat, ut nec cibum sumere posset, neque deformem illius aspectum sanie tabeque manantem, neque halitum quisquam sustinere. Adhibitis frustra physicæ artis remediis, quæ morbum non lenibant, sed magis magisque exasperabant, auxiliis humanis omnibus destituta, mortique proxima spem totam in beatum Michaellem contulit. Ejus enixe imploravit opem, novendialem supplicationem ad ejus aram peregit, multa se facturam esse vovit, iisque absolutis cancerosus tumor absque ulla medicæ artis ope sponte prolabitur, nullumque teterrimi morbi vestigium in Francisca ore omnibus obstupescens visum est.

Acta posteriora pro Beati Michaelis canonizatione.

Instantanea sanatio Francisca Navarrete y Sanz.

§. 11. Alterum vero longe splendidius accidit anno MDCCCXXX, cum frater Joannes Baptista ab augustissima Trinitate laicus professus ejusdem ordinis discalceatorum ageret, animam omni hypocraticæ artis remedio frustra adhibito. Vicesimum ætatis annum attigerat, quinquennio ad sanctæ Mariæ de fornacibus extra Urbem stipi quæritandæ à cœnobii præside addictus fuerat, cum in febrim quartanam incidit, quæ assidue eum divexans in pulmonarem tabem devenisse cognitum est. In extremo vitæ suæ spatio, III nonas martias ejusdem anni Eucharistiæ pane jam roboratus, infirmorumque oleo perunctus in eo erat, ut animam Deo redderet. Altera post meridiem hora fere elapsa ægrotus se incitatum sensit ad opem à beato Michaeli implorandam. Nec mora: ejus arripit imaginem, atque ægro suo pectori applicat, beatoque promittit, se stipem undique petiturum pro solemnitate ejusdem canonizatione, dummodo vitæ restitutus à tam lethali morbo convalesceret. Mirabilis vere Deus in sanctis suis! Precem nondum inchoaverat cum se morbi expertem sensit. Acerbissimi pectoris dolores depulsi, anhelitus remissi, omnis morbi species omnino depulsa. Festinans lectulo assurgit, se propriis vestibus induit ad proximum templum lætus se confert, ante beati Michaelis aram provolutus, lacrymarum vim effundens sospitatori suo quam maximas agit gratias. Mirantur socii qui, ves-

Instantanea sanatio Fratris Joannis Baptistæ ab augustissima Trinitate laici professi ejusdem ordinis Beati Michaelis.

pertinis exactis de more precibus, choro egredientes, cum Joannem Baptistam viderent, se potius phantasma cernere arbitrari sunt. Sed stupor omnis cessit, cum pater Petrus à divina Misericordia cænobii præses, quo clarius pateret Joannem Baptistam esse omnino sanatum, jussit se conferre ad medicamentariam officinam templo adjacentem beatæ Mariæ Virginis trans ælium pontem, quæ longo itinere distat à claustro, ibique medico se conspiciendum dare. Omnibus morbi adjunctis circumstantiisque bene perpensis infirmoque semel iterumque interrogato, cælesti portento id solummodo attribuendum esse medicus censuit. Tunc Joannes Baptista vaticanam basilicam ingressus aliquantulum orat, domum reversus in claustrum horto perambulat, omnibus se cernendum præbet, suoque præsidi affirmat, se ita comparatum esse ut longum iter, gravesque labores ultro suscipere possit. Nec mora: ad pristinam vitæ consuetudinem rediit, et duobus ac triginta elapsis annis in vivis adhuc moratur, bonaque utitur valetudine. Quibus prodigiis integre animadversis in generalibus comitiis coram Gregorio XVI prædecessore nostro sanctæ memoriæ in ædibus vaticanis habitis VIII Kal. junias MDCCXLI, idem Summus Pontifex XI. Kal. septembris ejusdem anni de duobus miraculis tertii generis intercessore beato Michaeli à Deo patratis, cum constare decrevisset, nihil aliud supererat, nisi

Probantur
miracula pro
ejus solemn
canonizatio
ne à Gregorio
XVI Pontif.
Max.

ut decerneretur tuto ad solemnem ejusdem beati Canonizationem procedi posse.

§. 12. Benigno itaque animo preces excipientes Nobis à pluribus hispaniæ proceribus, cæterisque nobilioribus viris, nec non ab utriusque sacræ familiæ pro captivis recuperandis moderatoribus factas, qui enixe à Nobis postulabant ut in hanc sententiam descenderemus, generalia comitia coram Nobis in palatio vaticano III, nonas septembris anno MDCCCLXI collegimus, propositoque dubio à dilecto fratre nostro Cardinali Ludovico Altieri episcopo albanensi causæ relatore, an approbatis duobus miraculis post datam Beato venerationem, tuto ad Michaelis canonizationem procederetur, singuli uno ore assenserunt. Quod quidem decretum, Denm Optimum Maximum adprecati, ut divinam sui voluntatem Nobis magis magisque aperiret, distulimns ad XI Kalendas octobris ejusdem anni, qua die sancti Francisci stygmata coelitus impressa recoluntur. In sacrario itaque Ecclesiæ sanctæ Mariæ in Aracoeli, quo eandem sententiam pro tribus et viginti seraphici ordinis martyribus Japouensibus veneramus, adstantibus venerabilibus fratribus nostris sanctæ romanæ ecclesiæ Cardinalibus Constantino Patrizi, episcopo Portuensi et sanctæ Rufinæ, sacræ rituum congregationis præfecto, Ludovico Altieri episcopo Albanensi causæ relatore superius memorato, ceterisque de more admissis, universa

Generalia
comitia acta
à Pio IX in
Vaticano.

Declarat
Summus Pon-
tifex tuto pro-
cedi posse ad
solemnem B.
Michaelis ca-
nonizationem
una cum mar-
tyribus Japo-
nensibus.

seraphici patris familia audiente, plurimisque ex ordine sanctissimæ Trinitatis pro captivis recuperandis adstantibus, decrevimus ad canonizationem quoque Beati Michaelis tuto procedi posse.

§. 13. In hoc autem gravissimo negotio præscriptam servatamque à prædecessoribus nostris agendi rationem servare cupientes universos primum sanctæ romanæ Ecclesie Cardinales in consistorio habito idibus maji volventis anni sententiam rogaturi coram Nobis congregavimus, qui beati Michaelis actis à dilecto filio nostro Joanne Baptista De Dominicis Tosti sacrae nostrae consistorialis aulae advocato auditis Nos ad legitimam causae hujus absolutionem una voce cohortati sunt. Curavimus deinde, ut non modo viciniore episcopi sed remotissimi quoque, iique qui orientales plagas incolunt cum apostolica Sede gratiam et communionem habentes commoverentur, seque ad urbem conferrent, ut nobis de solemni canonizatione Beati Michaelis et viginti sex martyrum Japonensium consilia suppeditarent, et prout Spiritus Sanctus daret eloqui, aperirent. Qui ex toto terrarum orbe cum plurimi libentissime convenissent, causa plene cognita tum ex iis quae gesta fuerant in publico consistorio coram nobis coacto idibus maji, ut diximus, tum ex monumentis sacri consilii ritibus cognoscendis præpositi, quorum exemplar typis editum unicuique eorum ex-

Publicum et
semipublica
consistoria.

hibere jussimus, in semipublicum consistorium convenerunt coram Nobis habitum IX. Kal. junias ejusdem anni MDCCCLXII. Non modo venerabiles fratres nostri S. R. E. Cardinales, sed patriarchae, archiepiscopi, et episcopi unanimes in eandem sententiam conspirarunt. Cujus rei instrumenta à dilectis filiis sedis apostolicae notariis publice confecta in tabularium sanctae Romanae Ecclesiae perferri jussimus. Ad solemnem hanc Canonizationem celebrandam decrevimus diem, quo divinus Spiritus in omnes Apostolos singulari linguarum prodigio advenisse omnis Ecclesia laetatur, fidelesque omnes hortati sumus indictis in urbe jejuniis designatisque ecclesiis cum indulgentia ab ipsis assequenda, ut Nobiscum caelestem opem precibus et obsecrationibus instanter implorarent.

§. 14. Ubi autem faustissima haec dies illuxit omnes tum saecularis tum regularis cleri ordines, omnes romanae curiae proceres et officiales, cuncti denique venerabiles fratres nostri sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, patriarchae, archiepiscopi, episcopi ad biscentum sexaginta sex in Vaticanum convenerunt: quibus praeceuntibus solemni supplicationis ritu divi Petri Basilicam caelestis sponsae cultu fulgentem ingressi sumus. Tunc dilectus filius noster Nicolaus tituli sancti Petri ad Vincula praesbyter Cardinalis Clarelli Parracciani canonizationi huic procurandae

Jejunia et preces cum indulgentiis indicta.

Solemnis ad vaticanam basilicam supplicatio sacro Pentecostes die, ritusque canonizationis.

praefectus, perorante dilecto filio Andrea Maria Frattini sacrae consistorialis aulae advocato, Nobis preces ac vota detulit virorum principum, sacrorum antistitum, universaeque sodalitalis fratrum à captivis recuperandis, ut Beatum Michaellem una cum martyribus Japonensibus Petro Baptista-Martino de Ascensione-Francisco Blanco-Philippo à Jesu-Gondisalvo Garzia Seraphici ordinis-Paulo Michi-Joanne Soan seu de Goto-Didaco seu Jacobo Chisai è societate Jesu-Paulo Suzuqui-Gabriele à Duisco-Joanne Quizuya-Thoma Danehi-Francisco Meacensi sive-Thoma Cosaqui-Joachim Saquyor-Bonaventura aut Ventura Japonensi-Leone Carazuma-Mathia Japonensi-Antonio Japonensi-Ludovico Ibarchi-Paulo Tuaniqui Ibarchi-Michaelle Cozaqui-Petro Squixein-Cosmate Raqueja-Francisco Faהלante, qui omnes seraphico patre duce militabant, in sanctorum confessorum non Pontificum numerum referremus. Cumque iterum ac tertio idem cardinalis per memoratum consistorialis aulae advocatum nos obsecrasset, ut à christiano orbe optatam sententiam pronunciamus, primum universae caelestis aulae praesidium, tum à Paraclito Spiritu sapientiae suae vivum atque copiosum lumen imploravimus. Quibus peractis ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, ad catholicae fidei incrementum et decus, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, sanctorum Apostolorum Petri et

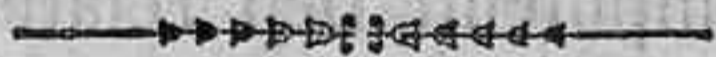
Pauli ac nostra, matura deliberatione et ven. Fratrum nostrorum sanctae romanae Ecclesiae Cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum consilio, praedictum Michaellem una cum supra memoratis Martyribus Japonensibus Petro Baptista et sociis, virtute ac prodigiis insignem inter ceteros universae ecclesiae sanctos solemniter adnumeratum voluimus. Decrevimus insuper sancti Michaelis memoriam quotannis celebrandam III nonas julii, natalemque ejus diem in romanum martyrologium referendum. Christi fidelibus, qui illius sepulcrum venerati fuerint, indulgentiam septem annorum, totidemque quadragenarias in perpetuum largiti sumus. Gratiis deinde omnipotenti Deo relatis, ad aram basilicae maximam incruentam salutis nostrae hostiam oblaturi, laetitiam animi continere amplius nequivimus et peracta evangelii lectione non modo venerabiles fratres nostros, sed confertissimam quoque multitudinem alloquuti sumus, ut pro suis quisque viribus novos hosce martyres, Christique confessorem imitarentur, eorumdem patrocinium studiose demererentur, atque in praesentibus potissimum calamitatibus, quibus jamdiu Ecclesia Dei torquetur eorum auxilium implorarent. Post haec apostolicam Benedictionem plenariamque admissorum indulgentiam peramanter in Domino impertiti sumus, litterasque Apostolicas de hisce omnibus per-

Partialis indulgentia die natali Sancti Michaelis.

Plenaria indulgentia in ejus Canonizatione elargita.

petuo valituras conferri jussimus.

§. 15. **Universum** terrarum orbem **Hortationes.**
nuntius hic noster pervadat, Christiano-
rumque animos gaudio perfundat. Diligent
omnes Deum, qui prior dilexit nos, invicem
memoria reputantes non novisse Deum qui
proximum non diligit. Utinam tandem ali-
quando hominum animos, uti olim sanctum
Michaellem, amor iste incendat! Tum pro-
fecto dissidie quiescent, praepositis quis-
que suis libens obediet, religio jure suo po-
tietur, omnesque assidue menti altius defi-
xum habebunt praeclarum sapientemque
illum Gregorii praedecessoris nostri mo-
nitum «ille vere credit, qui exercet operan-
do quod credit.» (*Prosequetur.*)

AVISO.

Siendo en mayor número cada día los asuntos que por el correo se dirigen y acumulan en la Secretaría de este Gobierno Eclesiástico, se advierte por primera y única vez á las personas de quienes proceden, así como á las que en lo sucesivo deban ó tengan que promover en ella negocio de cualquiera clase, la conveniencia y aun necesidad de nombrar sujetos competentes que se presenten á recoger los que fueren despachados. Si se ha comenzado la remision de documentos por la misma via no continuará ni puede verificarlo así la Secretaría por las muchas atenciones que la ocupan.

PLASENCIA, IMPRENTA DE LOS MENORES DE RAMOS.